

הַלְבוֹת אִסּוּרֵי בִיָּאָה פֶּרֶק יט

א. איזו היא חִלְלָה: זו שְׁנֵלְדָה מֵאִסּוּרֵי כְּהֵנָה; וְכֵן אַחַת מִן הַנָּשִׁים הָאִסּוּרוֹת לְכַהֵנָה שֶׁנִּבְעֲלָה לְכוֹהֵן, נִתְחַלְלָה. אֲבָל הַכוֹהֵן עֲצָמוֹ שֶׁעָבַר הָעֵבֶרָה, לֹא נִתְחַלַּל. וּבֵין שֶׁנִּבְעֲלָה בְּאִנָּס בֵּין שֶׁנִּבְעֲלָה בְּשִׁגְגָה, בֵּין כְּדִרְכָּה בֵּין שְׁלֹא כְּדִרְכָּה מִשְׁהִיעֶרָה בָּהּ, נִתְחַלְלָה: וְהוּא שִׁיחִיָּה הַכוֹהֵן בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד וּמַעֲלָה, וְתִהְיֶה זֹה הָאִסּוּרָה לוֹ בַּת שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד וּמַעֲלָה.

ב. כִּיצַד: כוֹהֵן בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד שָׁבָא עַל הַגְּרוּשָׁה, אוֹ עַל הַזּוֹנָה, וְכוֹהֵן גָּדוֹל שָׁבָא עָלֶיהָ, אוֹ עַל הָאִלְמָנָה, אוֹ שֶׁנִּשְׁאָ בַּעוּלָה וּבָא עָלֶיהָ הָרִי אֵלּוֹ נִתְחַלְלוּ לְעוֹלָם; וְאִם הוֹלִיד מִמֶּנָּה בֶּן, בֵּין זֶה שֶׁחִלְלָה בֵּין כוֹהֵן אַחֵר הוֹלִיד חָלַל. אֲבָל כוֹהֵן שֶׁקִּדָּשׁ אִשָּׁה מֵאִסּוּרֵי כְּהֵנָה, וְנִתְאַלְמָנָה אוֹ נִתְגַּרְשָׁה מִן הָאִרוּסִין לֹא נִתְחַלְלָה. וְאִם נִשְׁאֵת אָף עַל פִּי שְׁלֹא נִבְעֲלָה, נִתְחַלְלָה: שְׁכָל נִשְׁוֹאָה בְּחִזְקַת בַּעוּלָה, אָף עַל פִּי שֶׁנִּמְצְאָת בַּתוּלָה. כוֹהֵן גָּדוֹל שֶׁנִּשְׁאָ בּוֹגֶרֶת, אוֹ מִכַּת עֵץ לֹא חִלְלָה; וְכֵן אִם בָּעַל בַּעֲלִיָּה בְּלֹא נִשְׁוֹאִין, לֹא חִלְלָה.

ג. כוֹהֵן הָבֹא עַל עֶרְוָה מִן הָעֲרִיּוֹת חוּץ מִנֶּגְדָה, אוֹ עַל אַחַת מִחִיבֵי לְאוּיִן הַשְּׁוִיִּין בְּכָל עֲשֵׂה אוֹתָהּ זוֹנָה, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; חֲזָר וּבָא עָלֶיהָ בִּיָּאָה שְׁנִיָּה, בֵּין הוּא בֵּין כוֹהֵן אַחֵר נַעֲשֵׂת חִלְלָה, וְזָרְעוּ מִמֶּנָּה חִלְלִים.

ד. לְפִיכָךְ כוֹהֵן שָׁבָא עַל זְקוּקָה לִיכָם, וְנִתְעַבְּרָה מִבִּיָּאָה רִאשׁוֹנָה הוֹלִיד כָּשֶׁר, לְפִי שְׂאִינָה מֵאִסּוּרֵי כְּהֵנָה; וְנַעֲשֵׂת זוֹנָה. חֲזָר וּבָא עָלֶיהָ בִּיָּאָה שְׁנִיָּה, וְנִתְעַבְּרָה וַיִּלְדָּה הִיא חִלְלָה וַיִּלְדָּה חָלַל, לְפִי שֶׁהִיא מֵאִסּוּרֵי כְּהֵנָה. וְכֵן כוֹהֵן הָבֹא עַל הַגִּיּוֹרֶת וְהַמִּשְׁחַרְרֶת חִלְלָה, וְזָרְעוּ מִמֶּנָּה חִלְלִים.

ה. כוֹהֵן שָׁבָא עַל הַנֶּגְדָה, הוֹלִיד כָּשֶׁר וְאִינוּ חָלַל שְׂאִין אִסּוּר הַנֶּגְדָה מִיָּחָד בַּכוֹהֲנִים, אֲלֹא שׁוּוֹה בְּכָל. כוֹהֵן שֶׁנִּשְׁאָ גְרוּשָׁה מְעַבְּרָת, בֵּין מִמֶּנּוּ בֵּין מֵאַחֵר, וַיִּלְדָּה כִּשְׁהִיא חִלְלָה הוֹלִיד כָּשֶׁר, שֶׁהִרִי לֹא בָא מִטַּפַּת עֵבֶרָה.

ו. כָּכֵר בִּאֲרָנוּ, שֶׁהַחֲלוּצָה אִסּוּרָה לְכוֹהֵן מִדְּבָרֵיהֶם. לְפִיכָךְ כוֹהֵן שֶׁבָּעַל חֲלוּצָה הָרִי זֶה חִלְלָה, וְזָרְעָה מִכוֹהֵן חִלְלִים: וְהַכֹּל מִדְּבָרֵיהֶן. אֲבָל כוֹהֵן שָׁבָא עַל אַחַת מִן הַשְּׁנִיּוֹת הִיא כָּשֶׁרָה, וְזָרְעוּ מִמֶּנָּה כָּשָׁרִים: שְׂאִסּוּר הַשְּׁנִיּוֹת אִסּוּר הַשְּׁוּוֹה בְּכָל, וְאִינוּ מִיָּחָד בַּכוֹהֲנִים.

ז. כוֹהֵן שָׁבָא עַל סֶפֶק זוֹנָה, כִּגּוֹן סֶפֶק גִּיּוֹרֶת אוֹ מִשְׁחַרְרֶת, אוֹ שָׁבָא עַל סֶפֶק גְרוּשָׁה, וְכֵן כוֹהֵן גָּדוֹל שָׁבָא עַל סֶפֶק אִלְמָנָה הָרִי זֶה סֶפֶק חִלְלָה, וַיִּלְדָּה סֶפֶק חָלַל.

ח. נִמְצְאוּ הַחִלְלִים שְׁלוֹשָׁה חָלַל מִן הַתּוֹרָה, וְחָלַל מִדְּבָרֵיהֶם, וְסֶפֶק חָלַל. וְכָל סֶפֶק חָלַל, נּוֹתֵנִין עָלָיו חֲמִרֵי כוֹהֲנִים וְחֲמִרֵי יִשְׂרָאֵל אִינוּ אוֹכֵל בַּתְּרוּמָה כִּיִּשְׂרָאֵל, וְאִינוּ מִטָּמֵא לַמִּתִּים כַּכוֹהֵן, וְנוֹשֵׂא אִשָּׁה הָרְאוּיָה לְכוֹהֵן; וְאִם אָכַל, אוֹ נִטְמָא, אוֹ נָשָׂא גְרוּשָׁה מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מִרְדּוֹת. וְהוּא הַדִּין, לְחָלַל שְׁלֹדְבָרֵיהֶם. אֲבָל חָלַל שֶׁלַּתּוֹרָה הַיִּדְּאִי הָרִי הוּא כָּזֶר, וְנוֹשֵׂא גְרוּשָׁה, וּמִטָּמֵא לַמִּתִּים: שֶׁנֶּאֱמַר "אֱמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן" (ויקרא כא, א) אָף עַל פִּי שֶׁהֵם בְּנֵי אֶהֱרֹן, עַד שִׁיחִיו בְּכַהֲנוֹם.

ט. כוֹהֵן זָכָר, הוּא שְׂאִסּוּר לְשֵׂא חִלְלָה וְזוֹנָה; וְלְפִיכָךְ אִסּוּר

בגירות ומשחררת, שהיא הזונה כמו שבארנו. אבל הכוונה מתרת להנשא לחלל ולגר ולמשחרר, שלא הזהרו פשרות להנשא לפסולין: שנאמר "בני אהרן" (ויקרא כא, א), ולא בנות אהרן. נמצא הגר מתר לשא ממזרת, ומתר לשא כוהנת.

י. גרים ומשחררים שנשאו אלו מאלו, והולידו בת אפלו אחר כמה דורות הואיל ולא נתערב בהן זרע ישראל, הרי אותה הבת אסורה לכוהן; ואם נשאת לא תצא, הואיל והורתה ולידתה בקדשה. אבל גר או משחרר שנשא בת ישראל, או ישראל שנשא גיורת ומשחררת בתו פשרה לכהנה, לכתחלה.

יא. גר עמוני שנשא בת ישראל, וכן מצרי שני שנשא בת ישראל אף על פי שביאתם בעברה, והרי נשותיהן זונות כמו שבארנו בנותיהם פשרות לכהנה, לכתחלה.

יב. חלל שנשא פשרה, זרעו ממנה חללים; וכן בן בן אפלו אחר אלף דור שבן החלל הזכר, חלל הוא לעולם. ואם היתה בת, אסורה לכהנה שהרי היא חללה. אבל ישראל שנשא חללה, הולד פשר; לפיכך אם היתה בת, הרי זו תנשא לכהנה.

יג. כוהנים לויים וישראלים מתרין לבוא זה בזה, והולד הולך אחר הזכר; לויים וישראלים וחללים מתרים לבוא זה בזה, והולד הולך אחר הזכר: שנאמר "ויתילדו על-משפחתם, לבית אבתם" (במדבר א, יח) בית אביו היא משפחתו, ואין בית אמו משפחתו.

יד. לויים וישראלים וחללים וגרים ומשחררים מתרים לבוא זה בזה. והגר והמשחרר שנשא לוייה, או ישראלית, או חללה הרי הבן ישראל; וישראלי או לוי או חלל שנשאו גיורת, או משחררת הולד הולך אחר הזכר.

טו. כל המשפחות בחזקת פשרות, ומתר לשא מהן לכתחלה. ואף על פי כן, אם ראית שתי משפחות שמתגרות זו בזו תמיד, או ראית משפחה שהיא בעלת מצה ומריבה תמיד, או ראית איש שהוא מרבה מריבה עם הכל ועז פנים ביותר חוששין להן, וראוי להתרחק מהן: שאלו מיני פסלנות הם.

טז. וכן כל הפוסל את אחרים תמיד, כגון שנותן שמץ במשפחות או ביחידים, ואומר עליהן שהן ממזרים חוששין לו, שמא ממזר הוא; ואם אמר עליהן שהם עבדים, חוששין לו שמא עבד הוא: שכל הפוסל, במומו הוא פוסל.

יז. וכן כל מי שיש בו עצות פנים, ואכזריות, ושונא את הבריות, ואינו גומל להם חסד חוששין לו ביותר, שמא גבעוני הוא: שסימני ישראל האמה הקדושה בישנין, רחמנים, וגומלי חסדים; ובגבעונים הוא אומר "והגבענים לא מבני ישראל הם" (שמואל ב כא, ב) לפי שהעזו פניהם, ולא נתפסו, ולא רחמו על בני שאול ולא גמלו לישראל חסד למחל לבני מלכם, והם עשו עמהם חסד והחיום בתחלה.

יח. משפחה שקרא עליה ערער, והוא שיעידו שנים שנתערב בהן ממזר או חלל, או שיש בהן עבדות הרי זו ספק. ואם משפחת כוהנים היא לא ישא ממנה אשה, עד שיבדק עליה ארבע אמהות שהן שמונה: אמה, ואם אמה, ואם אבי אמה,

וְאִם אִם אָבִי אִמָּה; וְכֵן הוּא בּוֹדֵק עַל אִם אָבִיהָ, וְאִם אִם אָבִיהָ,
וְאִם אָבִי אָבִיהָ, וְאִם אִם אָבִי אָבִיהָ.

יט. וְאִם הָיְתָה מְשֻׁפָּחָה זֶה שֶׁקָּרָא עָלֶיהָ עֲרֵעַר יִשְׂרָאֵלִים אוֹ
לְוִיִּם, מוֹסִיף לְבַדֵּק זֶה אֶחָד; וְנִמְצָא בּוֹדֵק עֲשׂרַת אִמָּהוֹת,
שֶׁהָעֲרוֹב בְּלוִיִּם וַיִּשְׂרָאֵלִים יֵתֵר מִן הַכּוֹהֲנִים.

כ. וְלָמָּה בּוֹדֵק בְּנָשִׁים בְּלֶכֶד: מִפְּנֵי שֶׁהָאֲנָשִׁים בְּכָל עֵת שִׁירִיבוּ
זֶה עִם זֶה, יִתְרַף אֶת חֲבֵרוֹ בַּפֶּסוּל שֵׁשׁ בּוֹ בִּיחּוּסוֹ, וְאִלּוּ הָיָה שֵׁם
פֶּסוּל, הָיָה נִשְׁמָע; אֲבָל הַנָּשִׁים, אֵין מִחֲרָפוֹת בִּיחּוּסִין. וְלָמָּה
יְבַדֵּק הָאִישׁ כְּשִׁירְצָה לְשֵׁא מִמְשֻׁפָּחָה זֶה שֶׁהוֹרְעָה חֲזָקָתָהּ, וְלֹא
תְבַדֵּק אִשָּׁה שֶׁתִּנְשָׂא לָהּ מִפְּנֵי שֶׁלֹא הִזְהִירוּ כְּשֵׁרוֹת לְהִנָּשֵׂא
לַפֶּסוּלִין.

כא. כָּל שֶׁקוֹרִין לוֹ מִמְזֵר וְשׁוֹתֵק, אוֹ נָתִין וְשׁוֹתֵק, אוֹ חָלָל
וְשׁוֹתֵק, אוֹ עֶבֶד וְשׁוֹתֵק חוֹשְׁשִׁין לוֹ וְלִמְשַׁפְּחָתוֹ, וְאֵין נוֹשְׂאִין
מֵהֶן אֵלָּא אִם כֵּן בּוֹדֵקִין אַחֲרֵיהֶן כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

כב. מְשֻׁפָּחָה שֶׁנִּתְעַרְבָּה בָּהּ סֵפֶק חָלָל כָּל אֲלֻמָּנָה מֵאוֹתָהּ מְשֻׁפָּחָה,
אֲסוּרָה לְכוֹהֵן לְכַתְּחֻלָּהּ; וְאִם נִשְׂאָת לֹא תִצָּא, מִפְּנֵי שֶׁהֵן שְׁתֵּי
סִפְקוֹת: שֶׁמָּא זֶה אֲלֻמָּנָת אוֹתוֹ חָלָל, שֶׁמָּא אֵינָהּ אֲלֻמָּנָתוֹ; וְאִם
נֹאמַר שֶׁהִיא אֲלֻמָּנָתוֹ שֶׁמָּא חָלָל הוּא, שֶׁמָּא אֵינּוּ חָלָל. אֲבָל אִם
נִתְעַרְבָּה בָּהּ חָלָל וְדָאִי כָּל אִשָּׁה מֵהֶן אֲסוּרָה לְכוֹהֵן, עַד שִׁיְבַדֵּק;
וְאִם נִשְׂאָת, תִּצָּא. וְהוּא הַדִּין, אִם נִתְעַרְבָּה בָּהּ סֵפֶק מִמְזֵר, אוֹ
מִמְזֵר וְדָאִי שֶׁאִשְׁתַּ מִמְזֵר וְאִשְׁתַּ חָלָל לְכַהֲנָה, אֲסוּר אֶחָד הוּא
כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.